

- העותרים:**
1. עדאלה - המרכז המשפטי לזכויות המיעוט הערבי בישראל
  2. הוועד הציבורי נגד עינויים בישראל
  3. רופאים לזכויות אדם
- באמצעות עוה"ד ארנה כהן ו/או פאטמה אלעג'ו ו/או חסן ג'בארין
ו/או סוהאד בשארה ו/או עביר בכר ו/או סאוסן זהר ו/או חנין נעאמנה
מעדאלה: המרכז המשפטי לזכויות המיעוט הערבי בישראל
טל. 04-9501610, טל. נייד 052-3206653, פקס. 04-9503140
ת"ד 8921, חיפה 31090

- נגד -

- המשיבים:**
1. שר הביטחון
  2. הפרקליט הצבאי הראשי
  3. שירות בתי הסוהר
  4. משטרת ישראל
  5. רשות ההגירה
- כולם באמצעות פרקליטות המדינה, מרח' צלאח אלדין 29, ירושלים

עתירה למתן צו הביאס קורפוס

בית המשפט הנכבד מתבקש להוציא מלפניו צו הביאס קורפוס כדלקמן:

1. מדוע לא יודיעו למשפחות ההרוגים מבין נוסעי האוניות שהשתתפו במשט המחאה נגד המצור על עזה (להלן: המשט) על מותם של יקיריהם;
2. מדוע לא יודיעו למשפחות הפצועים מבין נוסעי המשט על מצבם של יקיריהם ומקום הימצאם;
3. מדוע לא יודיעו למשפחות העצורים מבין נוסעי המשט על מצבם של יקיריהם ומקום הימצאם;
4. מדוע לא יודיעו לעותרים היכן מוחזק כל אחד/אחת מבין נוסעי המשט;
5. מדוע לא יודיעו לעותרים מה מעמדו המשפטי של כל אחד/אחת מנוסעי המשט;
6. מדוע לא יאפשרו באופן מיידי לעורכי דין לפגוש את המוחזקים/העצירים ו/או המעוכבים מבין נוסעי המשט במקום הימצאו הנוכחי מבלי להתנות זאת בהצגת יפוי כח.

בקשה לקיום דיון דחוף בעתירה

בית המשפט הנכבד מתבקש לדון בעתירה דן באופן דחוף ביותר, בתוך שעות ספורות ממועד הגשתה של העתירה וזאת לאור נושאייה ההומניטריים הדחופים, סעדיה הדחופים, וטיב הזכויות הנפגעות.

ואלה הם נימוקי העתירה:

1. ביום 31 במאי 2010 בשעות הבוקר המוקדמות השתלטו כוחות צבא מטעם המשיב על הספינות שלקחו חלק במשט, בעת שהיו מחוץ לשטח המים הטריטוריאליים של מדינת ישראל.
  2. ככל הידוע לעותרים על הספינות היו מאות רבות של נוסעים ממדינות רבות, ובהם לפי הצהרת מארגני המשט, פעילי ופעילות זכויות אדם ושלום, חברי פרלמנט אירופי וחברי פרלמנט ממדינות שונות.
  3. על פי דיווחי כלי התקשורת נהרגו נוסעים רבים ועשרות נפצעו.
  4. מאז ההשתלטות על ספינות המשט לא ניתן היה עוד ליצור קשר טלפוני ואינטרנטי עם הנוסעים.
  5. על פי דיווחי כלי התקשורת חלק מהפצועים הוטסו לבתי חולים שונים בישראל וחלקם נלקחו מבתי החולים למעצר.
  6. על פי דיווחי כלי התקשורת הובאו ספינות המשט אל נמל אשדוד, נוסעיהן הורדו ונלקחו למעצר, ככל הנראה לבית הסוהר אלה שבאזור באר שבע.
  7. מארגני המשט עמדו אתמול בקשר עם העותר מס' 1 וביקשו כי במידה ותהיה השתלטות על המשט, ייצגו את מי מהנוסעים שיעוכב או יוחזק במעצר.
  8. כמו כן פנו אל העותרים טלפונית משפחות של נוסעים שהיו על ספינות המשט, וביקשו שיאתרו את יקיריהם, יודיעו להם מה עלה בגורלם וכי ייצגו את יקיריהם באם הם מעוכבים או עצורים.
- מצ"ב רשימת משפחות שפנו אל העותרים, המסומנת כנספח ע/1.
9. בעקבות הדיווחים השונים אודות מספרי ההרוגים והפצועים, פנו אל העותרים עורכי דין רבים שהביעו את נכונותם ורצונם לייצג את הנוסעים, כאשר האוניות יגיעו אל הנמלים במדינה.
  10. פניות העותרים אל הפרקליט הצבאי הראשי, אל מנהלת מחלקת בג"צים בפרקליטות המדינה ואל בית הסוהר אלה בדרישה לקבל מידע על מקום החזקת העצורים ומעמדם ובדרישה לאפשר כניסת עורכי דין אליהם לא זכו למענה מהותי וזאת למרות חלוף שעות רבות מאז ההשתלטות על המשט.
- מצ"ב העתקי ההתכתבות, המסומנים כנספחים ע/2-7.
11. סירובם של המשיבים להודיע לעותרים על מקום החזקתם של נוסעי המשט מפר את זכותם של העצורים להיוועץ עם עורך דין, זכות שהוכרה בהלכה הפסוקה כזכות יסוד חוקתית.

ע"פ 1301/06 עזבון המנוח יוני אלזם נ' מדינת ישראל, (לא פורסם, ניתן ביום 22.6.09);

ע"פ 5121/98 יששכרוב נ' התובע הראשי הצבאי, (לא פורסם, ניתן ביום 4.5.06), פסקה 20 (טרם פורסם);

בג"צ 3412/91 סופיאן נ' מפקד כוחות צה"ל באזור, פ"ד מז(2) 843, 847;

בג"צ 1437/02 האגודה לזכויות האזרח בישראל נ' השר לביטחון פנים, פ"ד נח(2), 746.

12. עם סיום כתיבת העתירה התקבלה תגובה חלקית מטעם פרקליטות המדינה לפיה נוסעי המשט "שהוצא כנגדם צו הרחקה לפי חוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952, הועברו למתקן "אלה" בבאר שבע. בנוסף ניתן לפנות עם יפויי כח למרכז שהוקם בנמל אשדוד [...]". בתגובה זו אין מענה למתן המידע המבוקש על ידי העותרים והיא מתנה את פגישת עורכי הדין עם העצורים בקיומו של יפוי כח, דבר המסכל את האפשרות לקיום מפגש ראשוני של עורכי דין עם העצורים בנסיבות העניין.

13. סירוב המשיבים להודיע לעותרים על מקום החזקתם של נוסעי המשט מפר גם את חובתם החוקית להודיע על מקום הימצאו של עצור, כמתחייב מהוראת סעיף 33 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996. חובה זו הינה מהכללים הבסיסיים ביותר של המשפט, היא נגזרת מהזכות לכבוד האדם ומהווה זכות יסוד חוקתית בהיותה חלק מהזכות לכבוד במוגנת על ידי חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו. יפים לעניינו דברי כבוד השופט אלון בפרשת **עודא**:

"חובת הודעה זו הינה פועל יוצא מזכות יסוד הנתונה לאדם שנעצר כדת וכדין על-ידי השלטונות המוסמכים, שאלה יביאו את דבר מעצרו ומקום מעצרו לידיעת קרוביו, למען יידעו מה עלה בגורלו של קרובם העצור וכיצד ניתן להושיט לו את העזרה הדרושה לו כדי להגן על חירותו. זכות זו זכות טבעית היא, ונגזרת היא מכבוד האדם ומעקרונות הצדק הכלליים, ונתונה היא הן לעצור עצמו והן לקרוביו...".

בג"ץ 670/89 עודא נ' מפקד כוחות צה"ל, פ"ד מג(4) 515, 517-518.

על יסוד כל האמור לעיל, מתבקש כב' בית המשפט להיעתר באופן מיידי לסעדי העתירה ולחייב את המשיבים בהוצאות משפט.

ארנה כהן, עו"ד

ב"כ העותרים

חיפה, 31 במאי 2010